

Rec de Dalt

Sant Quintí de Mediona

Ubicació

Comarca: Alt Penedès

Coordenades:

Latitud: 41.46716

Longitud: 1.65766

UTM Est (X): 387907

UTM Nord (Y): 4591488

Classificació

Número de fitxa 08236 - 83

Àmbit: Patrimoni immoble

Tipologia Jaciment arqueològic

Estil / època: Medieval Modern Contemporani

Segle XII-XX

Estat de conservació Dolent

Notes de conservació: Al no estar en ús es troba molt deteriorat

Protecció Inexistent

Accés Fàcil

Ús actual: Sense ús

Titularitat Pública

Titular: Ajuntament de Sant Quintí de Mediona

Autoria de la fitxa Maria Camp; Jordi Piñero

Data de registre de la fitxa: dt., 25/07/2000 - 02:00

Descripció

Rec actualment sec. Consisteix en una canalització estreta excavada a la terra, encimentada i en alguns trams coberta quan s'endinsa al poble. Té l'inici en una resclosa de pedra, de forma semicircular, situada al riu Mediona a l'alçada de Cal Vilarrasa (en terme de Mediona). Entra al poble pel carrer Ponent, el creua per la carretera Sant Joan (d'on surt un ramal), el carrer Roques Altes, i creua l'avinguda Montserrat a

l'alçada de la Fassina de Ca l'Oliver. S'endinsa a la zona anomenada La Galdufa, que creua fins arribar al carrer de la Bòria. Té el final al safareig de la Bòria, on ajuntava les aigües amb el rec de la Passada. En la zona urbana es rec principal es divideix en una xarxa de recs més petits, anomenats fioles, que regaven els diversos horts que encara es conserven entre els carrers.

Observacions:

Veure mapa en treball annex

Història

L'existència d'una xarxa de recs és un dels elements més interessants del patrimoni de Sant Quintí. L'origen és difícil de concretar per la manca de referències documentals clares. Tanmateix, sí que podem aportar algunes conclusions fruit dels últims treballs de recerca en el camp de l'arqueologia medieval. En aquest sentit, la xarxa de recs de Sant Quintí s'ha d'inscriure en el context de la conca del Mediona, en la qual hi ha exemples bastant clars, com ara els casos de Terrassola i Lavit (d'origen probablement tardo-antic) o el de La Llacuna (associat clarament a l'època islàmica). En el cas de Sant Quintí la conclusió del medievalista Ramon Martí és que els sistemes hidràulics "indubtablement, són anteriors a l'expansió comtal sobre la vall". És a dir, que el seu origen correspondria a l'època islàmica (segles anys VIII-IX). Aquesta afirmació es basa en el fet que almenys dos recs són documentats a principis del segle XI: el rec de Baix (1021) i el rec de la Noguera (1011). Això indicaria que forçosament degueren ser construïts en una època anterior. Tot i que no en coneguem referències documentals antigues, probablement el rec de Dalt, amb tot el sistema de canalitzacions que reguen la zona urbana, actualment soterrades sota el poble, s'ha de considerar també un dels primers recs (segles XII-XIII?). La resta de recs de Sant Quintí serien possiblement d'èpoques una mica posteriors, associats al desenvolupament de la molinaria. En definitiva, sembla clar que l'existència d'uns sistemes hidràulics anteriors al repoblament ha estat un element determinant en l'emplaçament del poblament rural i en el mateix origen del nucli de Sant Quintí. El rec de Dalt és el més llarg (amb gairebé tres quilòmetres de longitud) i rega una superfície d'un 34 hectàrees, quantitat que representa la meitat de totes les terres de regadiu de Sant Quintí.

Bibliografia

ARGEMÍ, Xavier; SADURNÍ, M. Teresa; SERRA, Joan: Sant Quintí de Mediona. Sant Quintí de Mediona, 1999, p. 120-121.
MARTÍ, Ramon: "Sistemes hidràulics i poblament en els límits de la Catalunya Vella: la unitat hidrològica del riu de Bitlles (Anoia/Alt Penedès)", a Congrés d'Arqueologia Medieval Espanyola, Alacant, 1983 (IV CAME, Tom III - 1983), pp. 587-593.
MARTÍ, Ramon: "Ceràmica medieval i pagesos indocumentats a la vall del riu de Bitlles", a Ceràmica Medieval Catalana, Quaderns Científics i Tècnics, núm. 9. Diputació de Barcelona, Barcelona, 1997, pp. 275, 280.

